ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.—ΕΤΟΣ ΙΖ'.—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 3
ΤΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀρ. 5 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 4
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 6

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΤΡΙΤΗ
12
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1937

Σελήνη 24 ἡμερῶν. Ἀνατ. ἡλίου 7.17' Δύσις 5.28'.
Θεοδοσίου μάρτυρος

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΡΟΤΙΜΩΝΤΑΙ ΕΙΣ ΞΕΝΑΣ ΑΓΟΡΑΣ

Η ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ ΚΑΙ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Κατζηκυριάκος προέβη εἰς τὰς κάτωθι ἀνακοινώσεις.

Θεωρῶ περιττὸν ν' ἀσχολη-θῶ μὲ τὴν κατάστασιν τοῦ ἐ-μπορικοῦ μας ἰσοζυγίου, τὸ ὁ-ποῖον εἶνε γνωστὸν ὅτι ὑπῆρ-ξε πάντοτε παθητικόν. Αἱ προ-σπάθειαι δὲ αἱ ὁπ τὰι κατε-βλήθησαν καὶ καταβάλλονται καὶ σήμερον, περιορίζονται νὰ κατοστήσουν τὸ παθητικὸν μας ὅσον τὸ δυνατὸν μικρότερον. Εἰς τὸν σκοπὸν αὐτὸν διττῶς ἀπεβλέψαμεν: Ἐπεδιώξαμεν τὴν αὔξησιν τῶν ἐξαγωγῶν τῶν ἐθνικῶν μας προϊόντων καὶ τηνἐφαρμογὴν συστήματος πραγματικῶν περιορισμῶν εἰς τὰς ἐμπορικὰς μας εἰσαγωγάς.

Καὶ ὡς πρὸς τὸ πρῶτον εἶ-μαι εὐτυχής, διότι μοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ δηλώσω ὅτι σημειοῦται ἀπὸ τινος σταθερὰ προτίμησις τῶν ἑλληνικῶν ἐθνικῶν προϊόντων ὑπὸ τῶν μεγάλων ξένων ἀγορῶν. Ἡ ἐ-ξαγωγὴ ἐπὶ παραδείγματι τοῦ σημαντικωτέρου ἐθνικοῦ προ-ϊόντος, τοῦ καπνοῦ, προβλέπε-ται ἐφέτος ἀρίστη. Κατὰ τὰς πληροφορίας ποὺ ἔχω ἐπονθη-θεν ἐπὶ τῶν καπνῶν μας ζωηρο-τάτη ἡ ἀμερικανικὴ ἀγορά. Προβλέπεται δὲ ἀσφαλὼς ἡ ἀ-πορρόφησις ὑπὸ τῶν ξένων ἀ-γορῶν ὅλης τῆς ἐφετεινῆς κα-πνικῆς παραγωγῆς. Καὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται, ὅτι πραγματοποιηθέντων τῶν προ-βλέψεων, θὰ εἰσρεύσῃ εἰς τὴν χώρον μας συνάλλαγμα ὀκτὼ καὶ πλέον ἑκατομμυρίων λιρῶν.

»Ἐπίσης καὶ ἡ ἐξαγωγὴ τῆς σταφίδος συνεχίζεται εὐνοϊ-κότατα. Ἐκεῖ ὅμως ποὺ πα-ρατηρεῖται μιὰ ἀσυνήθης ἐξα-γωγικὴ κίνησις εἶνε εἰς τὰ με-ταλλεύματα, τὰ ὁποῖα ζητοῦν-ται ἀπὸ πολλὰς ξένας ἀγορὰς καὶ ἐξάγονται κατὰ μεγάλας ποσότητας. Μόνον ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ ἐλαίου, λόγῳ τῆς κακῆς ἐσοδείας, δὲν θὰ πραγματο-ποιηθῇ εἰς εὐρεῖαν ἔκτασιν.

»Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνι-κῆς Οἰκονομίας πάντως προ-νοεῖ δι' ὅλων τῶν μέσων τὴν ἐξαγωγὴν τῶν προϊόντων μας, διότι πιστεύει ὅτι καὶ ἡ παρα-γωγὴ των δύναται ν' αὐξηθῇ καὶ ἡ ἀπορρόφησις των ὑπὸ τῶν ξένων ἀγορῶν ἡμπορεῖ νὰ ἐπιτευχθῇ. Καὶ συνεπῶς πρὸς τὴν πολιτικὴν αὐτὴν συνέστη-σε τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν μεγα-λειτέραν ἐξαγωγὴν τοῦ ἑλλη-νικοῦ βάμβακος, ὁ ὁποῖος λόγῳ τῆς ἐκλεκτῆς του ποιότητος ζη-τεῖται. Ἐνδέχεται ἐφ' ὅσον πραγματοποιηθῶν σοβαραὶ ἐ-ξαγωγαὶ νὰ ἐπαρκῇ ἡ ἀπομέ-νουσα ποσότης διὰ τὰς ἀνάγ-κας τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανί-ας. Ἀλλ' ἐν προκειμένῳ τὸ ὑπουργεῖον ἐσκέφθη, ὅτι εἶνε συμφέρον νὰ ἀναζητηθοῦν νέαι ἀγοραὶ διὰ τὸν ἑλληνικὸν βάμ-βακα, τοῦ ὁποίου καὶ ἡ καλλι-έργεια θ' αὐξηθῇ καὶ ἡ ποιότης του θὰ βελτιωθῇ. Διὰ τὰς ἀ-νάγκας τῆς βιομηχανίας μας θὰ ἐπιτρέψωμεν τὴν εἰσαγω-γὴν Ἰνδικοῦ βάμβακος, ὁ ὁποῖος εἶνε κατάλληλος ἀφ' ἑνὸς δι' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο τὸν χρειαζό-μεθα ἡμεῖς καὶ εὐθηνότερος ἀφ' ἑτέρου κατὰ τὸ τρίτον τοῦ ἰδικοῦ μας.

»Ὅσον ἀφορᾷ τὰς εἰσαγω-γάς μας, πρέπει νὰ εἴπω ὅτι τὸ μέχρι τοῦ τινος ἰσχύσαν σύστημα περιορισμῶν δὲν ἀ-πέδωσε τὰ προσδοκώμενα ἀ-ποτελέσματα. Ἐκ τῶν στατι-στικῶν τεσσάρων ἐτῶν ἀπε-δείχθη ὅτι αἱ εἰσαγωγαὶ παρὰ τοὺς περιορισμοὺς ηὐξήθησαν κατὰ πολὺ τὰν προηγουμένων ἐτῶν. Τοῦτο ὀφείλεται βεβαίως καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τό-που καὶ τὴν αὔξησιν τῆς κινή-σεως ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἀτελεί-ας τοῦ συστήματος. Ἀπορλέ-ψαντες δὲ εἰς τὴν διευκόλυν-σιν τοῦ ἐμπορίου δὲν περιωρί-σαμεν τὰς συνήθεις εἰσαγωγάς. Ἐσταματήσαμεν ὅμως ἐξ ὁλοκλήρου τὰ ἰδιωτικὰ κλήριγκ ἢ λειτουργία τῶν ὁποίων ἐπέ-τρεπε πολλὰς καταχρήσεις. Δι-ετηρήσαμεν μόνον τὰ συμβατικά, ὅπως τῆς Γαλλίας, τὰ ὁ-ποῖα καὶ ἐλπίζομεν νὰ ἀναθε-ωρήσωμεν. Ἐσταματήσαμεν ἐ-πίσης τὰς προαιρετικὰς καθ' ὑπέρβασιν εἰσαγωγάς, ἐπιτρέ-ψαμε δὲ μόνον συμβατικὰς τοι-αύτας. Τοιουτοτρόπως ἐλπίζο-μεν ὅτι περιορίσαμεν τὰς μὴ ἀπαραιτήτους εἰσαγωγὰς χω-ρὶς, ὅπως ἐτόνισα, νὰ θίξωμεν τὸ ἐμπόριον, ἀξιοποιήσαντες οὕτω καὶ συνάλλαγμα.

»Διὰ τὴν βιομηχανίαν μας, ἡ ὁποία παρουσιάζει τὸν τελευ-ταῖον καιρὸν ἐξαιρετικὴν δρα-στηριότητα, ἐλάβομεν καὶ θὰ λάβωμεν προσεχῶς μέτρα ἐνι-σχύσεώς της εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀνταποκριθῇ καὶ ποσοτικῶς καὶ ποιοτικῶς εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἀγορᾶς. Ἐννοεῖται ὅτι ὑπῆρ-ξε πάντοτε παθητικόν. Αἱ προ-σπάθειαι δὲ αἱ ὁπ τὰι κατε-βλήθησαν καὶ καταβάλλονται καὶ σήμερον, περιορίζονται νὰ κατοστήσουν τὸ παθητικὸν μας ὅσον τὸ δυνατὸν μικρότερον. Εἰς τὸν σκοπὸν αὐτὸν διττῶς ἀπεβλέψαμεν: Ἐπεδιώξαμεν τὴν αὔξησιν τῶν ἐξαγωγῶν τῶν ἐθνικῶν μας προϊόντων καὶ τηνἐφαρμογὴν συστήματος πραγματικῶν περιορισμῶν εἰς τὰς ἐμπορικὰς μας εἰσαγωγάς.

Καὶ ὡς πρὸς τὸ πρῶτον εἶ-μαι εὐτυχής, διότι μοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ δηλώσω ὅτι ση-μειοῦται ἀπὸ τινος σταθερὰ προτίμησις τῶν ἑλληνικῶν ἐ-θνικῶν προϊόντων ὑπὸ τῶν με-γάλων ξένων ἀγορῶν. Ἡ ἐ-ξαγωγὴ ἐπὶ παραδείγματι τοῦ σημαντικωτέρου ἐθνικοῦ προ-ϊόντος, τοῦ καπνοῦ, προβλέπε-ται ἐφέτος ἀρίστη. Κατὰ τὰς πληροφορίας ποὺ ἔχω ἐπονθη-θεν ἐπὶ τῶν καπνῶν μας ζωηρο-τάτη ἡ ἀμερικανικὴ ἀγορά. Προβλέπεται δὲ ἀσφαλὼς ἡ ἀ-πορρόφησις ὑπὸ τῶν ξένων ἀ-γορῶν ὅλης τῆς ἐφετεινῆς κα-πνικῆς παραγωγῆς. Καὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται, ὅτι πραγματοποιηθέντων τῶν προ-βλέψεων, θὰ εἰσρεύσῃ εἰς τὴν χώρον μας συνάλλαγμα ὀκτὼ καὶ πλέον ἑκατομμυρίων λιρῶν.

»Ἐπίσης καὶ ἡ ἐξαγωγὴ τῆς σταφίδος συνεχίζεται εὐνοϊ-κότατα. Ἐκεῖ ὅμω ποὺ πα-ρατηρεῖται μιὰ ἀσυνήθης ἐξα-γωγικὴ κίνησις εἶνε εἰς τὰ με-ταλλεύματα, τὰ ὁποῖα ζητοῦν-ται ἀπὸ πολλὰς ξένας ἀγορὰς καὶ ἐξάγονται κατὰ μεγάλας ποσότητας. Μόνον ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ ἐλαίου, λόγῳ τῆς κακῆς ἐσοδείας, δὲν θὰ πραγματο-ποιηθῇ εἰς εὐρεῖαν ἔκτασιν.

»Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνι-κῆς Οἰκονομίας πάντως προ-νοεῖ δι' ὅλων τῶν μέσων τὴν ἐξαγωγὴν τῶν προϊόντων μας, διότι πιστεύει ὅτι καὶ ἡ παρα-γωγὴ των δύναται ν' αὐξηθῇ καὶ ἡ ἀπορρόφησις των ὑπὸ τῶν ξένων ἀγορῶν ἡμπορεῖ νὰ ἐπιτευχθῇ. Καὶ συνεπῶς πρὸς τὴν πολιτικὴν αὐτὴν συνέστη-σε τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν μεγα-λειτέραν ἐξαγωγὴν τοῦ ἑλλη-νικοῦ βάμβακος, ὁ ὁποῖος λόγῳ τῆς ἐκλεκτῆς του ποιότητος ζη-τεῖται. Ἐνδέχεται ἐφ' ὅσον πραγματοποιηθῶν σοβαραὶ ἐ-ξαγωγαὶ νὰ ἐπαρκῇ ἡ ἀπομέ-νουσα ποσότης διὰ τὰς ἀνάγ-κας τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανί-ας. Ἀλλ' ἐν προκειμένῳ τὸ ὑπουργεῖον ἐσκέφθη, ὅτι εἶνε συμφέρον νὰ ἀναζητηθοῦν νέαι ἀγοραὶ διὰ τὸν ἑλληνικὸν βάμ-βακα, τοῦ ὁποίου καὶ ἡ καλλι-έργεια θ' αὐξηθῇ καὶ ἡ ποιότης του θὰ βελτιωθῇ. Διὰ τὰς ἀ-νάγκας τῆς βιομηχανίας μας θὰ ἐπιτρέψωμεν τὴν εἰσαγω-γὴν Ἰνδικοῦ βάμβακος, ὁ ὁποῖος εἶνε κατάλληλος ἀφ' ἑνὸς δι' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο τὸν χρειαζό-μεθα ἡμεῖς καὶ εὐθηνότερος ἀφ' ἑτέρου κατὰ τὸ τρίτον τοῦ ἰδικοῦ μας.

»Ὅσον ἀφορᾷ τὰς εἰσαγω-γάς μας, πρέπει νὰ εἴπω ὅτι τὸ μέχρι τοῦ τινος ἰσχύσαν σύστημα περιορισμῶν δὲν ἀ-πέδωσε τὰ προσδοκώμενα ἀ-ποτελέσματα. Ἐκ τῶν στατι-στικῶν τεσσάρων ἐτῶν ἀπε-δείχθη ὅτι αἱ εἰσαγωγαὶ παρὰ τοὺς περιορισμοὺς ηὐξήθησαν κατὰ πολὺ τὰν προηγουμένων ἐτῶν. Τοῦτο ὀφείλεται βεβαίως καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τό-που καὶ τὴν αὔξησιν τῆς κινή-σεως ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἀτελεί-ας τοῦ συστήματος. Ἀπορλέ-ψαντες δὲ εἰς τὴν διευκόλυν-σιν τοῦ ἐμπορίου δὲν περιωρί-σαμεν τὰς συνήθεις εἰσαγωγάς. Ἐσταματήσαμεν ὅμως ἐξ ὁλοκλήρου τὰ ἰδιωτικὰ κλήριγκ ἢ λειτουργία τῶν ὁποίων ἐπέ-τρεπε πολλὰς καταχρήσεις. Δι-ετηρήσαμεν μόνον τὰ συμβατικά, ὅπως τῆς Γαλλίας, τὰ ὁ-ποῖα καὶ ἐλπίζομεν νὰ ἀναθε-ωρήσωμεν. Ἐσταματήσαμεν ἐ-πίσης τὰς προαιρετικὰς καθ' ὑπέρβασιν εἰσαγωγάς, ἐπιτρέ-ψαμε δὲ μόνον συμβατικὰς τοι-αύτας. Τοιουτοτρόπως ἐλπίζο-μεν ὅτι περιορίσαμεν τὰς μὴ ἀπαραιτήτους εἰσαγωγὰς χω-ρὶς, ὅπως ἐτόνισα, νὰ θίξωμεν τὸ ἐμπόριον, ἀξιοποιήσαντες οὕτω καὶ συνάλλαγμα.

»Διὰ τὴν βιομηχανίαν μας, ἡ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

(Ἐκ τοῦ χθεσινοῦ Ἑρωμαϊκοῦ Ταχυδρομείου)

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Ἡ Μπομπαρδί, ἡ γυναῖκα ποὺ ἀπέθανεν εἰς τὴν πό-λιν Ρὲνς τὴν 27ην παρελθόντος Δεκεμβρίου, ἦτο μία ἀπὸ τὰς με-γαλυτέρας κατὰ τὴν ἡλικίαν Γαλ-λίδας, ἐφ' ὅσον ἔζησεν 108 χρό-νια. Ἐγεννήθη ὑπὸ τὴν βασιλείαν τοῦ Καρόλου 10ου καὶ ἐγνώρισεν ἔνα ἀπὸ τοὺς προγόνους της, ὁ ὁ-ποῖος ἔσαν αὐτὴ ἦτο 10 ἐτῶν κατὰ τὸ 1889, ἤτο ἡλικίας 10 ἐτῶν. Ὁ πρόγονος αὐτὸς τῆς Μπομπαρδί, μὲ τὴν ἡλικίαν ποὺ εἶχε τότε, εἶναι φυσικὸν νὰ ὑπῆρξε μάρτυς γεγονότων ποὺ ἐξελίχθησαν ὑπὸ τὴν βασιλείαν τοῦ Λουδοβίκου 15ου καὶ νὰ παρακολουθῇ τὸ 1766 τὴν ἕνωσιν τῆς Λορραίνης μετὰ τῆς Γαλλίας, τὸ 1772 τὸν πρῶτον τεμαχισμὸν τῆς Πολωνίας, τὸ 1774 τὸν θάνατον τοῦ Λουδοβίκου 15ου καὶ τὰ ἀναχρονιστικὰ γεγονότα τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως ὡς καὶ τὴν κατάλυψιν τῆς Βασιλείας. Ἡ Μπομπαρδὶ, ἐιτηρεῖτο εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους της ὅτι ἐνε-θυμεῖτο ἀπὸ τὰ διάφορα σοβαρὰ ἱστορικὰ γεγονότα καθὼς καὶ ἐκεῖνα ποὺ τῆς εἶχεν ἀφηγηθῇ ὁ πάπ-πος της, ὁ ὁποῖος ἔζησε καὶ ἠφάνε-θη τὰς φρικαλεότητας τῆς ἐπανα-στάσεως.

Ἡ Ἑλλανδία καὶ ὁ «ἀγκυλωτὸς σταυρὸς»

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν γερμανο-ολλανδικῶν ποδοσφαι-ρικῶν ἀγώνων ποὺ διεξήχθησαν τὴν 23ην παρελθόντος μηνὸς Δε-κεμβρίου, Ἐλαβε χώραν ἕνα γεγονὸς τὸ ὁποῖον ρίπτει χαρακτηριστικὸν φῶς εἰς τὰς τάσεις ποὺ ἐπικρατοῦν σήμερον εἰς τὴν Ὀλλανδίαν. Ὅταν ἡ γερμανικὴ ὁμὰς ἔφθασεν εἰς τὸ γήπεδον—ὁ ἀγὼν ἐγένετο εἰς τὴν ὀλλανδικὴν πρωτεύουσαν — εἶχον ἀνυψώσει ἐπὶ κοντῶν δύο σημαίας μὲ τὰ χρώματα μαῦρο, κόκκινο καὶ λεμονί, ποὺ εἶνε τὸ ἐμβλημα τῆς Δημοκρατίας τῆς Βαϊμάρης καὶ δύο σημαίας μὲ μαῦρο, ἄσπρο καὶ κόκκινο ποὺ ἦτο τὸ ἐμβλημα τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ 1871, οὐδεμία δὲ σημαία μὲ τὸν ἀγκυλωτὸ σταυρὸ εἶχεν ἀνυψωθῇ. Ὁ ἀχρὴστὸς τῆς γερμανικῆς ὁμάδος διεμαρτυρήθη διὰ τὴν παραλείψιν αὐτὴν καὶ ἐ-στειλεν εἰς τὴν γερμανικὴν πρε-σβείαν νὰ πάρουν μίαν σημαίαν μὲ τὸ ἔμβλημα τοῦ ΙΙΙ Ράϊχ. Ἐξ ἄλλου κατὰ τὴν ὥραν ποὺ ἐπαίζετο οἱ Ἐθνικοὶ Ὕμνοι, ἡ μουσικὴ δὲν ἐπαιάνισε τὸν γερμανικὸν, ἰσχυρι-ζομένη ὅτι δὲν τὸν ἐγνώριζε. Τὰ γεγονότα αὐτὰ ἐπροκάλεσαν ἀλ-γεινὴν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἐθνικοὺς ἡρῶας γερμανοὺς παίκτας καὶ φι-λάθλους.

Θρασυτάτη ληστεία μετὰ δολοφονίας

ΤΟΥΛΟΥΖΗ. Τὰ καταδικαστι-κὰ ὄργανα τῆς ἀστυνομίας, ὡς καὶ τὰ μυστικὰ τοιαῦτα τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας, εὑρίσκονται ἐν ἀνα-στατώσει, κατόπιν τῆς ἀποκαλύψε-ως τῆς ληστείας, ἡ ὁποία διεπρά-χθη ὀλίγον ἔξωθι τῆς Τουλούζης, ἀπὸ ἑξ ἄγνωστα ἄτομα, εἰς βάρος τοῦ συμβολαιογράφου Ντυτάν. Ἀ-φοῦ οἱ δράσται ἐπέφευσαν τὸν συμ-βολαιογράφον καὶ ἀφοῦ ἔδεσαν τὴν γυναῖκα καὶ κόρην του, ποὺ εὑρέ-σκοντο εἰς τὴν αὐλὴν τῆς ἐπαυλί-ας των, ἀνῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἐρευνήσαντες ἀφῄρεσαν 140. 000 φράγκα. Μετὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην, οἱ δράσται ἐτράπησαν εἰς φυ-γήν, κατευθυνθέντες πρὸς ἀγνω-στον διεύθυνσιν. Ἡ ἀστυνομία εἶναι τῆς γνώμης, ὅτι πρόκειται περὶ σπείρας ληστῶν.

Ἡ δολοφόνος Σμέντερ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἀναφορὰ ἡ διατα-γὴ τῆς ἐκδόσεως εἰς τὴν Γαλλι-κὴν δικαιοσύνην τῆς ἀεροπόρου Σμέντερ, ἡ ὁποία ἐφόνευσε τὸν ρε-βόλβερ τὴν Γάλλον συνάδελφόν της Πὶερ Λαλεμὰν κατὰ τὴν διάρκειαν ἑνὸς ἀγῶνος ταξειδίου ποὺ ἔκαναν ἀνωθεν τῶν Βερσαλλιῶν. Ἡ Σμέντερ, ἀφοῦ ἐφόνευσε τὸν συνάδελφόν κὰι συνταξειδιώτην τῆς, ἐτυνέχιζε τὸ ταξεῖδιόν της, διασχίσασα τὴν Μάγχην καὶ προσγειωθεῖσα εἰς ἀερόδρομον τῆς Ἀγγλίας. Ἡ Σμέντερ κατέστη ἔχει τὸ δικαίωμα ἀνα-θεωρήσεως τῆς ἀποφάσεως ἐντὸς δεκαπενθημέρου, δὲν ἐπιθυμεῖ τοῦ-το ἀλλ' ἐξέφρασεν εἰς τὸν συνή-γορόν της τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ἐκ-τελεσθῇ ἡ ἀπόφασις τῆς ἐκδόσεώς της εἰς τὰς γαλλικὰς ἀρχὰς ὅσον τὸ δυνατὸν συντομώτερον.

Νέα μέθοδος διὰ νὰ ἀναισθητοποιεῖται ὁ ἀσθενής.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ἕνας γνωστὸς ἰατρὸς τῆς Νέας Ὑόρκης, ὁ δόκτωρ Α. Σορέα, ὑπέβαλεν εἰς τὸ ἐνῤῥίσον, χειρουργικὸν συνέδριον τοῦ Νέου Κόσμου μίαν πρόταξιν πρότασιν: Εἰς περιπτώσεις ποὺ ἀπαιτεῖται τοπικὴ ἀναισθησία διὰ νὰ γίνῃ χει-ρουργικὴ ἐπέμβασις, ὁ δόκτωρ Σο-ρέα προτείνει νὰ... μεθοῦν οἱ ἀσθε-νεῖς. Μεθυσμένοι δὲν θὰ αἰσθάνονται τοὺς πόνους καὶ ἔτσι θ' ἀποφεύ-

ΟΙ ΒΑΡΥΤΕΡΟΙ ΧΕΙΜΩΝΕΣ ΠΟΥ ΕΓΝΟΡΙΣΕ ΕΩΣ ΣΗΜΕΡΟΝ Ο ΚΟΣΜΟΣ

Οἱ ὁρμιὲς χειμώνας κάθε ἐπο-χῆς ἔκαιμαν μεγάλην ἀνησυχίαν στὴ λαϊκὴ φαντασία κι' ἔδιδαν θέματα γιὰ τὰ χρονικά. Ἔνα ξεδρουμε ὅτι πρὸ τοῦ 1709 τὸ ἔτος ποὺ ἔκαμε ἐξαιρετικὰ βαρὺ χειμῶνα ἦτο τὸ 1410. Οἱ πάγοι παρέσυραν τότε τὰς περισσότερες ἀγέφυρες τοῦ Παρισιοῦ.

Ἕνας χρονογράφος ἀναφέρει ὅτι τὴν πιὸ ψυχρὴ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ χειμῶνος ἡ Βουλὴ ἀναγκάσθηκε νὰ διακόψῃ τὴν συνεδριάσή της. Ὁ γραμματεὺς δὲ τοῦ δικαστηρίου ἀν μ' ἐκάθησε σὲ μιὰ γωνιὰ κι' εἶχε δίπλα του δυνατὴ φωτιά, δὲν μποροῦσε νὰ γράψῃ τὰς δικαστικὰς ἀ-ποφάσεις, γιατί τὸ μελάνι του εἶχε παγώσει στὸ μελανοδοχεῖο.

Ἐκεῖνο δὲ γιὰ τὸ ὁποῖον δὲν μπορεῖ ν' ἀμφιβάλλῃ κανεὶς εἶναι τὸ ὅτι τὸ φοβερὸ κρύο ἐκείνου τοῦ ἔτους ἔγινε ἡ αἰτία νὰ κατεβοῦν σὲν Ἅδη ἀμέτρητες ψυχές. Ἡ γῆ, ἤτο τόσο σκληρή, ὥστε δὲν μπο-ροῦσαν νὰ τὴν σκάψουν γιὰ νὰ θάψουν τοὺς νεκρούς. Ἔρριπταν λοιπὸν τὰ πτώματα στὰ πέριξ τῆς πόλεως, ὅπου ἤρχοντο ἀγέλες λύ-κων καὶ τὰ κατεσπάραζαν.

Ἕνας ἄλλος χρονογράφος ἐπι-βεβαιώνει ὅτι τὸ ἔτος 1558 ἔκαμε τόσο κρύο, ὥστε τὸ κρασὶ ἐπάγωσε τὸ βρρέλι κι' ἀνὰ νὰ τὸ πολοῦν ὡς, ὅ,τρό, τὸ ἔσπαζαν μ' ἕνα πέ-λεκυ καὶ τὸ πωλοῦσαν ὡς στερεὸ σὰν κόκκινο πάγο ἀπὸ σταφύλια.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ χειμῶνας τοῦ 1558 ἦτο δριμύτατος. Ὁ Δοῦκας Φεὶς ἀτάγωσε σὲ τέτοιο σημεῖο, ὥστε ἔκαμε στρατὸς ἀπὸ 40.000 ἄνδρες ἐστρατοπέδευσε στὸν πάγο γιὰ ἀρκετὲς ἑβδομάδες.

Ἕνα παρόμοιο φαινόμενο πα-ρουσιάθηκε σὲ Λονδῖνο τὸ 1863. Ὁ Τάμεσις ἐπάγωσε τόσο δυνατά, ὥστε ἀνήγειραν παραπήγματα καὶ ἔβγάνασαν ἐκεῖ ἕνα παζάρι, τὸ ὁποῖον διήρκεσε 15 μέρες. Τὰ ἀ-μάξια καὶ τὰ ἑλκυθρα διέσχιζαν τὸν ποταμὸ σὰν νὰ ἦσαν σὲ στε-ρεὰ γῆ. Ἐξωσαν δὲ καὶ γυρτὲς κάθε εἴδους κυρίως ταυρομαχίες καὶ ἤναψαν στὸν πάγο μιὰ μεγάλη φωτιά, σὰν ὁπαῖα ἤθησαν ἕνα δ-λόκληρο βοῦι.

Ἀλλ' ἀπ' ἔλους τοὺς δριμεῖς χειμῶνες καὶ ἔβγαν ἀφησε ἀνα-μνήσεις τόσο φοβερὲς ὅσο ὁ βαρὺς χειμώνας τοῦ 1709.

Ο ΧΕΙΜΩΝ ΤΟΥ 1709

Ἂν διαβάσετε τὰ χρονικὰ καὶ τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ τέλους τῆβασιλείας τοῦ Λουδοβίκου XIIII θὰ βρῆτε τραγικὲς λεπτομέρειες δ-σον ἀφορᾷ τοὺς ὁ ὑπέφερον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τρομεροῦ χει-μῶνος.

"Ολοι ἀναξαιρέτως ὑπέφερον ἀπὸ τὸν βασιλέα, ποὺ ἔμενε στὰ Ἀνά-κτορα τῶν Βερσαλλιῶν μέχρι τοῦ πιὸ πτωχοῦ ὑπηκόου του, ὁ ὁποῖος ζοῦσε σὲ μιὰ ταπεινὴ καλύβα.

Οἱ γυραικὲς βασιλεῖς, στὰ ἀπέ-ραντα διαμερίσματά του, ποὺ ἦτο ἀδύνατον νὰ θερμανθοῦν ἠσθάνετο τὴν δριμύτητα τοῦ ψύχους τόσο, ὅσο κι' ὁ τελευταῖος τοῦ ὑπήκοος. Ὡς πρὸς τὸ λαὸ διετήρησε γ' αὐτὴ τὴ περίοδο τὸν ἀσυνήθεις ψύχους μιὰ τόσο φρικτὴ ἀνάμνησι, ὥστε ὅσοεφορᾶ ἀπὸ 50 χρόνια οἱ ἄνθρωποι ἐξακολουθοῦσαν νὰ διηγοῦνται ἀ-κόμη σ' ὅλα τὰ σπήτια τῆς Γαλ-λίας ἱστορίες ἀπ' ἐκείνον τὸν φο-βερὸ χειμῶνα καὶ νὰ κάμουν δεῆσεις στὸν Θεὸ νὰ μὴ ξαναζοῦν ποτὲ τέτοιο δριμὺ ψύχος.

Τὸ κρὸ τὸ 1709 διήρκεσε δυὸ μῆνες συνεχῶς. Ἦτο δὲ τόσο ξη-ρό, ὥστε διηγοῦνται ὅτι στὰ ἀνά-κτορα τῶν Βερσαλλιῶν τὰ πιὸ ἀ-νοπνευματιζόθηκ λικὲρ ἔσπασαν τὰς φιάλας στὰ ἐμμάρια τῶν δω-ματίων ποὺ εἶχαν φωτιά.

Ἡ Βουλὴ καὶ τὰ δικαστήρια δι-ἐκόψαν τὰς ἐργασίες τους. Τὰ θέατρα ἐκλεισαν. Ἐπίσης δὲ καὶ τὰ σχολεῖα καὶ τὰ ἀτελιέ. Ἐπὶ δυὸ μῆνες δὲν ἔγιναν οὔτε γιορτές, οὔτε κοσμικὲς συγκεντρώσεις. Τὸ ὁρμὶ ψύχος εἶχε διακόψει τὴν κο-νωνικὴ ζωή.

Ὅλοι οἱ ποταμοὶ εἶχαν παγώ-σει σχεδὸν μέχρι τοῦ βυθοῦ των καὶ κανένας ἀπολύτως μόλος δὲν ἤρθο δυνατὸν νὰ γυρίσῃ. Οἱ ἀρτο-ποιοὶ δὲν εἶχαν ἀλεῦρι. Ἐπηρκο-λούθησε λοιπὸν μεγάλη ἔλλειψις ψωμιοῦ.

Ἔνας δημοσιογράφος τῆς ἐπο-χῆς ἀνάγκη τῆς ἀναισθητοποιήσεως.

Λόγῳ τῆς φιλαργυρίας ἀπέθανε ἀπὸ τὸ κρύο

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. Ἀγγέλλεται ἐκ Σεργίας ὅτι μία πλουσία χήρα τῆς πολίχνης Κανίτσα, ἡ Δινεύνε Βέ-δινντς, εὑρέθη νεκρὰ εἰς τὸ σπήτι τῆς. Ἐκ τῶν γενομένων ἀνακρί-σεων προέκυψεν ὅτι ἡ χήρα, ἡ ὁ-ποία ἦτο ἀρκετὰ ἐὔπορος, ἐκ φι-λαργυρίας ἔζη μόνον δὲν ἔτρωγε, ἀλλὰ οὔτε ἐθέρμαινε τὸ σπήτι της. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ χήρα Ρέδινς ἀ-πέθανεν ἐκ τοῦ ψύχους καὶ ἀπὸ ἐξάντλησιν ἐπειδὴ δὲν ἐτρέφετο καλά.

ΔΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΜΑΣ

Η ΕΠΟΠΟΙΪΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΧΡ. Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
— ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ —

39ον

"Ολη ἡ συνειμία Καψάλαίνα κατεφειπιθήη ἐκ τοῦ κλονισμοῦ καὶ τὸ ἔθαρρος ὑπεχώρησε καὶ χάσματα ἠνοίχθησαν, καλυφθέντα ἀπὸ τὰ θάσατα τῆς λιμοθλάσσης. Ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς οἰκίας Καψάλη ἐ-τάφησαν πολυφρηγαὶ καὶ πολυρο-τιμένοι καὶ ἀπὸ τὰς φλόγας ἐκάη ἡ ἐγγὺς οἰκία, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἔμενε καὶ ἀπέθανε ὁ Δόρδος Βύρων.

Οὕτω τὸ Μεσολόγγι κατέστη ἡ προνομοῦχος πόλις τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

Διότι ἐφ' ὅσον ἐπάλαιε κατὰ τὸν στρατιῶν τοῦ Κιουταχῆ καὶ τῶν στόλων τοῦ Ἰμβραὴμ ὑπῆρξεν ἡ ἐλπὶς τῶν Ἑλλήνων καὶ ὁ θαυμα-σμὸς τῆς Εὐρώπης. Πίστευσα ὡς ἔπεσε εἶνε καὶ θὰ εἶνε ἡ αἰωνία Ἑλληνικὴ πάτρα ἀνθρώπων καὶ τοῦ Θεοῦ ἡ αὐλογία. Ἡ ἐλευθερία ἐ-ζήλθε πάντοτε ἀπὸ τοὺς μέσους τῶν φλογῶν καὶ τῶν θυσιῶν. Ἀλλ' ἡ ἐξοδος τοῦ Μεσολογγίου εἶνε κάτι λαμπρότερον, κάτι ἐνδοξότερον ἀπὸ τὰς φλόγας καὶ τὰς θυσίας, τὰς ὁποίας